

Charakteristika předmětu ESTETICKÁ VÝCHOVA – HUDEBNÍ

Obsahové, časové a organizační vymezení předmětu

Předmět ESTETICKÁ VÝCHOVA – HUDEBNÍ (EHV) spadá do vzdělávací oblasti Umění a kultura, která umožňuje žákům jiné než pouze racionální poznávání světa.

Vzdělání v této oblasti je založeno na estetickém poznávání a osvojování světa.

V průběhu vzdělávacího procesu dochází k rozvoji hudebního citění, tvořivosti, představivosti, fantazie a vnímavosti žáka k hudebnímu dílu. Nedílnou součástí výuky je hledání vazeb a souvislostí mezi jednotlivými druhy umění. Žák se seznamuje i s uměním jiných národů.

EHV vede prostřednictvím vokálních, instrumentálních, hudebně pohybových a poslechových činností k porozumění hudebního umění, k aktivnímu vnímání hudby, zpěvu a jejich využívání jako svébytného prostředku komunikace.

Předmět je vyučován ve všech ročnících (prima – kvarta). Hodinová dotace předmětu je 1 hodina týdně.

Komplexnost výuky je zajištěna uspořádáním do tematických celků a projektů.

Průřezová témata se probírají v rámci monotematických dní a projektů, o nichž informují přehledy ŠVP – EHV.

Součástí EHV jsou mezipředmětové projekty, koncerty a další hudební představení.

Výchovné a vzdělávací strategie

- v oblasti motivace

Hudební výchova pracuje s poslechem hudebních děl jednotlivých slohových období a žánrů i s aktivní interpretací dle možností žáků, které jsou důležitým prostředkem k poznávání a prožívání lidské existence. Tvořivý přístup k práci s nimi, vnímání a praktická interpretace, vychází z dosavadní zkušenosti a z individuálních dispozic každého žáka. Motivace je ve většině případů spojena s citovým prožitkem.

- v oblasti rozvoje kompetencí k učení

Žák sbírá, analyzuje a kombinuje informace. Samostatně pozoruje, porovnává, kriticky posuzuje kvalitu hudebních děl. Popisuje základní rozdíly mezi uměleckými slohy a kulturami. Vysvětluje svoje postoje a soudy hudebních skladeb s uvědoměním si společenské a obecně kulturní podmíněnosti. Analyzuje smyslové účinky poslechu hudby v rovině subjektivní i v rovině kulturního odkazu a bohatství lidstva. Chápe důležitost tohoto odkazu, uvědomuje si možnosti dalšího sebezdokonalování.

- v oblasti rozvoje kompetencí k řešení problémů

Žák je schopen vyhledat nové informace (odborná literatura, internet), porovnává své dosavadní zkušenosti, chápe navozené situace a témata jako hudební problém, navrhuje jeho řešení prostřednictvím vokálních, instrumentálních a hudebně pohybových činností.

- v oblasti rozvoje komunikativních kompetencí

Žák chápe hudbu jako specifický a velmi účinný prostředek komunikace. Prezentuje výsledky své práce ve škole i mimo ni formou koncertů, krátkých hudebních vystoupení, výstav, bere v potaz i možnosti mediální prezentace. Formuluje a vyjadřuje své pocity, dojmy, evokované myšlenky, názory. V rámci prezentací a vokální činnosti si osvojuje základy kultivovaného mluveného i zpěvního projevu, používá prostředky mimoslovní komunikace, jako jsou pantomima a výrazový tanec.

- v oblasti rozvoje sociálních a personálních kompetencí

Prostřednictvím hudebního odkazu a aktuální hudby dnes žák vnímá shody, rozdíly ve společnosti, chápe odraz stavu společnosti v umění. Uvědomuje si nezbytnost spolupráce se svými spolužáky, pracovní i obecně lidské interakce: žák – učitel. Dle svých možností a schopností se aktivně zapojuje do týmové práce, uvědomuje si důležitost osobního vkladu, je ale schopen přijmout a upřednostnit většinový názor týmu před svým názorem subjektivním.

- v oblasti rozvoje občanských kompetencí

Žák respektuje názory druhých, vytváří si pozitivní vztah ke kulturním hodnotám naší společnosti. Dokáže posoudit typy sociálních vazeb, navrhuje možnosti řešení konfliktních situací.

- v oblasti rozvoje pracovních kompetencí

Žák fixuje specifické návyky a pravidla pro individuální i týmovou práci ve všech prováděných hudebních činnostech (vokálních, instrumentálních, hudebně-pohybových, poslechových).

- v oblasti vytváření a upevňování kognitivních struktur

Žák se postupně seznamuje a odhaluje strukturu vokálních, instrumentálních, hudebně-pohybových a poslechových činností, poznává, vnímá a charakterizuje specifika výše uvedených činností, poznává sílu a vliv vlastního prožitku a jeho promítnutí do života svého i do života ostatních, vytváří a upevňuje pojetí předmětu EHV jako kognitivního celku.